UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Dominica. iij. de aduentu[m]. Statio ad sanctum petru[m]. Jntroit[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

re ⁊ amare celeſtia. Per. Do
minica .iij. de aduẽtu. Statio
ad ſanctum petruz. Introit⁹.
GAudete i dño ſemper
iterũ dico gaudete mo
deſtia via nota ſit oi-
bus hoib⁹ dñs ppe ẽ
nihil ſolliciti ſitis ſ; in oi oratio
ne petitiones veſtre innoteſcant
apud deum. Ps. Et pax dei q̃ exu
perat omnem ſenſum cuſtodiat
corda veſtra ⁊ intelligẽtias vias.
Aurez ℣ Glia. Oratio.
Aurem tuam q̃s domine preci
bus noſtris accõmoda: ⁊ mẽ-
tis noſtre tenebras gratia tue
viſitationis illuſtra. Qui vi-
uis ⁊ re. Epiſtola ad philip-
FRatres: peſes. iiij. cap.
Gaudete in domino ſẽ-
per: iterum dico gaudete: mo
deſtia veſtra nota ſit oibus ho
minibus domin⁹ enim prope ẽ.
Nihil ſolliciti ſitis: ſed i om-
ni oratione ⁊ obſecratiõe cuz
gratiarũ actione: petitiões ve
ſtre innoteſcant apud deum.
Et pax dei que exuperat om-
nem ſenſum cuſtodiat corda
veſtra ⁊ intelligẽtias veſtras
In chriſto ieſu domino nr̃o.
Grad. Qui ſedes domine ſuper
cherubin excita potentiam tuaz
et veni. ℣. Qui regis iſrael inten
de qui deducis velut ouem io-
ſeph. Alla. ℣. Excita dñe poten
tiam tuam ⁊ veni vt ſaluos faci-
as nos. Scdm iohãnez. j. cap.
IN illo tempore: Miſe-
runt iudei ab hieroſoly
mis ſacerdotes et leuitas ad
iohannẽ vt interrogarent eũ:
Tu quis es? Et confeſſus eſt
et non negauit. Et confeſſus
eſt quia non ſum ego chriſtus
Et interrogauerũt eũ. Quid
ergo? Helias es tu? Et dixit.
Non ſũ. Propheta es tu? Et
reſpõdit: nõ. Dixerũt ergo ei.
Quis es: vt reſponſũ demus
his q miſerunt nos. Quid di
cis de teipſo? Ait. Ego vox cla
mantis in deſerto: dirigite vi
am domini: ſicut dixit eſaias
propheta. Et qui miſſi fuerãt
erant ex phariſeis. Et inter-
rogauerunt eum ⁊ dixerũt ei
Quid ergo baptizas ſi tu nõ
es chriſtus: neq; helias: neq;
propheta? Reſpondit eis io-
hannes dicens. Ego baptizo
in aqua: medius autẽ veſtruz
ſtetit quem vos neſcitis. Ipſe
eſt qui poſt me venturus eſt:
qui ante me factus eſt: cuius
ego non ſuz dignus vt ſoluã
ei⁹ corrigiaz calciamẽti. Hec
in bethania facta ſũt trãs ior
danẽ: vbi erat iohãnes bapti
zans. Offer. Benedixiſti domi
ne terrã tuam auertiſti captiuita
tatem iacob: remiſiſti iniquita-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Dtem plebi tue. Secreta.
Deuotionis nr̄e tibi q̄s
domine hoſtia iugiter immo
letur: que ⁊ ſacri pagat inſti/
tuta myſterij: ⁊ ſalutare tuuȝ
nobis mirabiliter opeꝛ. Per.
Coio. Dicite puſillanimes con/
foꝛtamini ⁊ nolite timere: ecce de
us noſter veniet ⁊ ſaluabit nos.
Tuꝫ ploꝛamus Poſtcō.
Dn̄e clemētiā tuā vt hec
diuina ſubſidia a vitijs expia
tos ad feſta ventura nos p̄pa/
rēt. Per. ¶ Feria .iiij. quattu
oꝛ tempoꝝ de aduētu. Statio
ad ſanctam mariā maioꝛem.
ROꝛate celi Introit⁹
deſup ⁊ nubes pluāt
iuſtū: aperiaꝛ terra ⁊
germinet ſaluatoꝛeȝ.
℣. Et iuſticia oꝛiaꝛ ſiml: ego dn̄s
creaui euȝ. ℟. Gloꝛia. Quādo,
cūq; vna p̄phetia vel plures
dicunꝛ ante ep̄l'am: ad oꝛatio/
nem cuiuſlibet prophetie ab/
ſolute dicit ſacerdos: Oꝛem⁹
⁊ dyaconus ſi in officio diaco
natus ſeruiat. Flectamus ge
nua Leuate. Alioquin ipſe ſa
cerdos excepto q̄ in ſabbato
ſctō ad oꝛatōem poſt p̄phetiā
Nabuchodonoſoꝛ. Et in vi/
gilia penthecoſtes et in qua/
tuoꝛ tempoꝛib⁹ penthecoſtes
non dicit. Flectamus genua.
excepto etiā q̄ ad oꝛoneȝ que
primo ſequiꝛ vltimam p̄phe
tiam dicitur. Dn̄s vob ſcuȝ.
ſine Flectamus genua. Qua
oꝛone finita fiant debite com/
memoꝛationes. Legūtur autē
p̄phetie ſine titulo tribus die
bus tantuȝ: ſcilicet in paraſce
ue: ſabbato ſancto et ſabbato
in vigilia penthecoſtes. Oꝛe/
mus: Flectamus ge. Leuate.
PReſta q̄s op̄s Oratio.
deus vt redēptiōis no/
ſtre vētura ſolēnitas et p̄ntis
nobis vite ſubſidia conferat:
et eterne beatitudinis p̄mia
largiatur. Per. Lcō eſaie pro
IN diebus phete. ij. ca.
illis: Dixit eſaias p̄phe/
ta. Erit in nouiſſimis diebus
preparatus mōs domus dn̄i
in vertice montiū ⁊ eleuabiꝛ
ſuper colles: ⁊ fluent ad eum
oēs gētes: ⁊ ibūt populi mul/
ti ⁊ dicent: venite aſcendam⁹
ad montē dn̄i: ⁊ ad domū dei
iacob: ⁊ docebit nos vias ſu/
as ⁊ ambulabimuſ in ſemitis
eius: quia de ſyon exibit lex
⁊ verbū dn̄i de hierl'm. Et iu
dicabit gētes ⁊ arguet popu
los multos. Et conflabūt gla
dios ſuos in vomeres: ⁊ lan/
ceas ſuas in falces. Non le/
uabit gens cōtra gentem gla/
dium: nec exercebūꝛ vltra ad
p̄lium. Domus iacob venite

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN